

2/11/2017

→ Υπάρχουν άπειροι πρώτοι αριθμοί

→ Μπορώ να βρω n -διαδοχικούς αριθμούς που κανείς από αυτούς δεν είναι πρώτος

ΘΕΩΡΗΜΑ Κάθε σύνθετος αριθμός $a > 1$ έχει τολάχιστον ένα πρώτο διαιρέτη $p \leq \sqrt{a}$

Απόδειξη

a -σύνθετος: $a = c \cdot d$ $1 < c < a$
 $1 < d < a$.

π.β. $c \leq d$.

Τότε $c \leq d \Rightarrow c^2 \leq c \cdot d = a \Rightarrow c \leq \sqrt{a}$
 ~~$c > 1$~~ $c > 1$ από θεωρ. $\Rightarrow \exists p$ πρώτος τ.ω. $p | c$.

$\left. \begin{matrix} p | c \\ c | a \end{matrix} \right\} \Rightarrow p | a$, p πρώτος
και αφού $p | c \Rightarrow p \leq c \leq \sqrt{a}$.

ΘΕΩΡΗΜΑ: Αν ένας φυσικός αριθμός $a > 1$ δεν διαιρείται από κάποιο πρώτο αριθμό $p \leq \sqrt{a}$, τότε ο a είναι πρώτος αριθμός.

$a > 1 \Rightarrow$ a σύνθετος γιατί δεν έχει κανένα πρώτο διαιρέτη
ή
 a πρώτος

Άρα ο a πρώτος.

~~1~~	2	3	~~4~~	5	~~6~~	7	~~8~~	~~9~~	~~10~~
11	~~12~~	13	~~14~~	~~15~~	16	17	18	19	20
~~21~~	22	23	~~24~~	~~25~~	26	~~27~~	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	~~42~~	43	~~44~~	~~45~~	~~46~~	47	48	~~49~~	50
~~51~~	~~52~~	53	~~54~~	~~55~~	~~56~~	~~57~~	58	59	~~60~~
61	~~62~~	~~63~~	64	~~65~~	~~66~~	67	68	~~69~~	70
71	72	73	~~74~~	~~75~~	76	~~77~~	~~78~~	79	~~80~~
~~81~~	~~82~~	83	~~84~~	~~85~~	86	~~87~~	~~88~~	89	~~90~~
~~91~~	92	~~93~~	~~94~~	~~95~~	96	97	98	~~99~~	100

Κόσκινο
του
Εραωσθένη
Μαθηματικός
Ασπράκης
Φιλόλογος.

Θα βρούμε τους πρώτους 1.0 = 10

Το 2 είναι τα πολλαπλασια του 2 όχι.

Το 3 είναι τα πολλαπλασια του 3 όχι.

Όμοια για το 7 και τα πολλαπλασια του.

→ Όσοι αριθμοί έμειναν είναι ~~πρώτοι~~ πρώτοι.

δεκαδικό σύστημα αριθμών.

$$\begin{array}{r|l} 345 & 10 \\ 30 & 34 \\ \hline 45 & \\ 5 & \end{array}$$

$$\begin{aligned} \text{Άρα } 345 &= 34 \cdot \underline{10} + 5 = \underline{3} \cdot (3 \cdot 10 + 4) \cdot 10 + 5 \\ &= 3 \cdot 10^2 + 4 \cdot 10 + 5 \end{aligned}$$

$$\begin{array}{r|l} 34 & 10 \\ 30 & 4 \\ \hline 4 & \end{array}$$

$$34 = 3 \cdot 10 + 4$$

επταδικό σύστημα αριθμών

$$\begin{array}{r|l} 345 & 7 \\ 28 & 49 \\ \hline 65 & \\ 63 & \\ \hline (2) & \end{array}$$

$$\text{Άρα } 345 = 49 \cdot 7 + 2$$

$$\begin{array}{r|l} 49 & 7 \\ \hline 49 & 7 \\ \hline 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} 7 & 7 \\ \hline 7 & 1 \\ \hline 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} 1 & 7 \\ \hline 1 & \end{array}$$

$$345 = 49 \cdot 7 + 2 = 7^3 + 2$$

$$(1002)_7 \rightarrow \text{τα υπόλοιπα.}$$

$$= 7^3 + 0 \cdot 7^2 + 0 \cdot 7 + 2$$

δωαδικό σύστημα αριθμών

$$\begin{array}{r|l} 345 & 2 \\ \hline 2 & 172 \\ \hline 14 & \\ \hline 14 & \\ \hline 05 & \\ \hline 1 & \\ \hline 1 & \end{array}$$

$$(345)_{10} = 2 \cdot 172 + 1 = 2^2 \cdot (86) + 1$$

$$= 2^3 \cdot (43) + 1$$

$$= 2^3 \cdot (2 \cdot 21 + 1) + 1$$

$$= 2^4 \cdot 21 + 2^3 + 1$$

$$= 2^4 \cdot (2 \cdot 10 + 1) + 1 \cdot 2^3 + 1$$

$$= 2^5 \cdot (10) + 1 \cdot 2^4 + 2^3 + 1$$

$$= 2^5 \cdot (2 \cdot 5 + 0) + 2^4 + 2^3 + 1$$

$$= 2^6 \cdot (5) + 2^4 + 2^3 + 1$$

$$= 2^6 \cdot (2 \cdot 2 + 1) + 2^4 + 2^3 + 1$$

$$= 2^8 + 2^6 + 2^4 + 2^3 + 1$$

$$\begin{array}{r|l} 172 & 2 \\ \hline 16 & 86 \\ \hline 12 & \\ \hline 12 & \\ \hline 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} 21 & 2 \\ \hline 2 & 10 \\ \hline 01 & \\ \hline \end{array}$$

$$= (101011001)_2$$

$$\begin{array}{r|l} 86 & 2 \\ \hline 86 & 43 \\ \hline 6 & \\ \hline 6 & \\ \hline 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} 43 & 2 \\ \hline 43 & 21 \\ \hline 3 & \\ \hline 2 & \\ \hline 1 & \end{array}$$

Άσκηση 10 / Φυσ. #3

$$(2052)_6 = 2 \cdot 6^3 + 0 \cdot 6^2 + 5 \cdot 6 + 2 \rightarrow \text{στο δεκαδικό.}$$

Μέγιστος Κοινός Διαίρετης

Ορισμός: Έστω $a_1, a_2, \dots, a_n$ ακέραιοι αριθμοί από τους οποίους ένας τουλάχιστον είναι διάφορος του μηδένος. Ο μέγιστος κοινός διαίρετης των $a_1, \dots, a_n$ είναι ένας φυσικός αριθμός d τ.ω.

i) $d|a_1, d|a_2, \dots, d|a_n$.

ii) Αν $\delta|a_1, \delta|a_2, \dots, \delta|a_n$ τότε το $\delta \leq d$

→ Δεν θέλω όλοι οι $a_1, \dots, a_n$ να είναι μηδέν γιατί έχω διαίρετες όπως τους αριθμούς αρα δεν υπάρχει Μ.Κ.Δ.

Μ.Κ.Δ(35, 25, 65)

(1)	(1)	(1)
(5)	(5)	(5)
7	25	13
35		65

κοινός διαίρετες

→ μέγιστος κοινός διαίρετης

ΘΕΩΡΗΜΑ: Αν $d = \mu.κ.δ(a_1, a_2, \dots, a_n)$ τότε
 υπάρχουν ακέραιοι $\hat{a}_1, \dots, \hat{a}_n$ τέτοιοι ώστε
 $d = \hat{a}_1 \cdot a_1 + \hat{a}_2 \cdot a_2 + \dots + \hat{a}_n \cdot a_n$.

π.χ. $5 = \boxed{3} \cdot 35 + \boxed{-4} \cdot 25 + \boxed{0} \cdot 65$

ή $5 = \boxed{-1} \cdot 35 + \boxed{-1} \cdot 25 + \boxed{1} \cdot 65$

υπάρχουν αντίστοιχοι συντελεστές.

Απόδειξη

$$S = \{x_1 \cdot a_1 + x_2 \cdot a_2 + \dots + x_n \cdot a_n \mid x_i \in \mathbb{Z}, 1 \leq i \leq n\} \subseteq \mathbb{Z}$$

Υπάρχει $a_i \neq 0$ $a_i = \boxed{0} \cdot a_1 + \boxed{0} \cdot a_2 + \dots + \boxed{1} \cdot a_i + \dots$

$-a_i \neq 0$ $-a_i = \boxed{0} \cdot a_1 + \boxed{0} \cdot a_2 + \dots + \boxed{-1} \cdot a_i + \dots$

$$\left. \begin{array}{l} a_i \in S \text{ και } -a_i \in S \\ a_i \neq 0 \end{array} \right\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow S \cap \mathbb{N} \neq \emptyset \text{ γιατι ή } a_i \text{ ή } -a_i \in \mathbb{N}$$

Αρχής και της διατάξης $\Rightarrow$ το $S \cap \mathbb{N}$

έχει ελάχιστο στοιχείο l .

$$\Rightarrow \boxed{l \in \mathbb{N}}$$

θ.δ.ο. $l = d$

$$l \in S \Rightarrow l = \hat{a}_1 a_1 + \hat{a}_2 a_2 + \dots + \hat{a}_n a_n$$

Ισχυρίζεται ότι $S \stackrel{?}{=} l \cdot \mathbb{Z} = \{l \cdot m \mid m \in \mathbb{Z}\}$

$$\begin{aligned} (\supset) \quad l \cdot m \in l \cdot \mathbb{Z} &\Rightarrow l \cdot m = (\hat{a}_1 a_1 + \hat{a}_2 a_2 + \dots + \hat{a}_n a_n) \cdot m \\ &= \hat{a}_1 \cdot m \cdot a_1 + \hat{a}_2 \cdot m \cdot a_2 + \dots + \hat{a}_n \cdot m \cdot a_n \in S \end{aligned}$$

(C) Έστω $k \in S \Rightarrow k = k_1 a_1 + k_2 a_2 + \dots + k_n a_n$
 $k, l \in \mathbb{Z}, l \neq 0$ (από $l \in \mathbb{N}$)

Ευκλ. $\Rightarrow k = l \cdot q + r, 0 \leq r < l$
 θ.δ.ο. $r = 0$

$$r = k - l \cdot q = (k_1 a_1 + \dots + k_n a_n) - (l_1 a_1 + \dots + l_n a_n)$$

$$= (k_1 - l_1 q) a_1 + \dots + (k_n - l_n q) a_n$$

$$\Rightarrow r \in S$$

$$0 \leq r < l \begin{cases} \text{i) } 0 < r < l \\ \text{ii) } r = 0 \end{cases}$$

i) Έστω $0 < r < l$. Ζέρω ότι $r \in S \Rightarrow$
 $r \in \mathbb{N}$ άρα $r \in S \cap \mathbb{N}$
 και $r < l$ το l είναι το ελάχιστο στοιχείο
 του $S \cap \mathbb{N}$ άρα
 2 φορές, $r = 0 \Rightarrow k = l \cdot q$

$$\text{Άρα } S = l \cdot \mathbb{Z}$$

$$a_1 = 1 \cdot a_1 + 0 a_2 + \dots + 0 a_n \Rightarrow a_1 \in S \Rightarrow l | a_1$$

$$a_2 = 0 a_1 + 1 a_2 + \dots + 0 a_n \Rightarrow a_2 \in S \Rightarrow l | a_2$$

$$\vdots$$

$$a_n = 0 a_1 + 0 a_2 + \dots + 1 a_n \Rightarrow l | a_n$$

Άρα l κοινός διαίρετης.

Έστω $\delta | a_1, \delta | a_2, \dots, \delta | a_n$ (θ.δ.ο. $\delta \leq l$)
 $\Rightarrow \delta | (l_1 a_1 + \dots + l_n a_n) = l \Rightarrow \delta | l$

$$\delta/l \Rightarrow \delta \leq l.$$

Αρα το l είναι ο Μ.Κ.Α. των $a_1, a_2, \dots, a_n$.

$$\Rightarrow d=l = r_1 a_1 + r_2 a_2 + \dots + r_n a_n.$$

Παράδειγμα
μ.κ.σ (35, 25)

$$35 = 1 \cdot 25 + 10$$

$$25 = 2 \cdot 10 + 5 \rightarrow \text{Το τελευταίο μη μηδενικό υπόλοιπο είναι ο Μ.Κ.Α.}$$

$$10 = 2 \cdot 5 + 0$$

$$\begin{aligned} 5 &= 25 - 2 \cdot 10 = 25 - 2 \cdot (35 - 25) \\ &= 25 - 2 \cdot 35 + 2 \cdot 25 \\ &= 3 \cdot 25 - 2 \cdot 35 \end{aligned}$$